

Regulace musí být kvalitně nastavená

Martin Pecina

Parlament, vláda, samospráva, 2.3. 2009, str. 24

Na letošním pravidelném zasedání soutěžního výboru Organizace pro hospodářskou spolupráci (OECD), které proběhlo ve druhé polovině února v Paříži, se prakticky všichni přítomní předsedové antimonopolních úřadů shodli na tom, že státní zásahy do ekonomiky zdravé nejsou. Z tohoto důvodu by se mělo dělat vše proto, aby podobných státních zásahů bylo co nejméně.

Zároveň se ale ozvala řada hlasů, které se shodují s mým pohledem na problematiku těchto státních podpor. Já osobně jsem totiž pevně přesvědčen o tom, že pokud některý z významných „hráčů“ podpoří selektivně určité průmyslové odvětví, například automobilový průmysl, energetiku či bankovní sektor, pak není možné, aby ostatní státy ovlivňované tímto obchodním partnerem, podobná opatření nepřijaly.

Bud' opět zavedeme cla a svět zase rozdělíme různými ochrannými opatřeními, anebo budeme podporovat vybraná odvětví ekonomiky všichni stejnou nebo alespoň podobnou měrou. Abych tento svůj názor blíže vysvětlil, je třeba si představit automobilky v USA, které jsou dnes ve velkých problémech. Americké automobily jsou kvalitou provedení zcela nekonkurenceschopné vůči automobilům evropským či japonským a mají odbyt převážně pouze na americkém trhu. Tyto automobilové společnosti dostanou státní podporu ve stovkách milionů dolarů, jak se o tom dnes hovoří a jak to administrativně prezident Obama již připravuje. Poté začnou své produkty exportovat na evropské trhy. Automobilky v Evropě jsou sice zdravé, ale když nebudou podobně masivně subvencovány, tlak nemusí přežít. Z uvedeného příkladu je zcela patrné, že podobné snahy musíme jednoznačně odmítnout. Pokud nejsme schopni zabránit některým státům, aby si svůj neefektivní průmysl chránily, pak musíme sami podobně ochránit průmysl svůj. Toto je bohužel závěr, ke kterému jsem dospěl.

Jinak informace a grafy, které jsme dostali zejména z USA, hovoří jasně o tom, že na vině vzniklé krize je špatná regulace bankovního sektoru. Američtí kolegové často zdůrazňují, že nešlo o nedostatek regulace ale o její špatnou kvalitu. Podle mne je to však prakticky totéž. Doufejme, že ultraliberalismus v pojetí J. W. Bushe je u konce definitivně a jednou pro vždy. Myslím, že v této oblasti se mohou USA úspěšně učit od Evropy a ne naopak.

Během debat s kolegy na zasedání OECD opakovaně zaznělo, že krize je skutečně globální. V praxi to znamená, že ji musí razantně čelit společně celá Evropská unie. Česká republika, která nyní Radě Evropy předsedá, by se měla snažit, aby jednotlivé kroky tohoto snažení byly maximálně koordinovány.

O autorovi| Martin Pecina, předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže